

Синаксар

у четврту недељу по Пасхи, то јест, недељу о раслабљеном

Стихови: Реч Христова подигла је раслабљеног;

Такво исцелење дарује Бог-Реч и само Он.

У овај дан, у четврту недељу по Пасхи, чинимо спомен догађаја са раслабљеним и као што и приличи празнујемо такво чудо Господа Бога и Спаситеља нашега.

Овај догађај је стављен овде, у ове дане, јер је у време јеврејске Педесетнице Христос ово чудо и учинио.

Ушавши у Јерусалим на речени празник дошао је у бању са пет тремова коју је сазидао Соломон, а која се назива и „Овчија бања” јер су унутар ње прали овце заклане за светилиште.

Једном у години ангел би узмутио воду бање и ко би први ушао у бању када се вода узмути, здрав би постао.

Ту је Христос нашао неког човека који је тридесет и осам година парализован лежао и био у бриги ко би га могао спустити у воду.

Од њега можемо да се научимо колико се свако добро дуго чека и због тога трпи.

У Старом Завету Бог је предвидео да се помоћу воде чине чуда. Зато се и крштење обавља водом која треба да очисти од свакога греха и када се оно врши то се и добија.

Над овим парализованим који се изгледа Јара или тако некако звао, дошао је Исус и ословио га. Болесник му се пожалио да нема никога ко би му помогао. Христос знајући да је већ толико дуго одузет и у немоћи каже му: Узми твоју постељу и иди! И одузети одмах здрав постаде. И да се не помисли да је ово дело неко привиђење, узео је излечени на рамена постељу и понео је својој кући.

Била је субота када је Јудејима забрањено ходање. Излечени није знао ко је тај који га је излечио и наредио да иде. Каже се да се Исус склонио и сакрио од народа који се тамо сакупио.

После је Исус нашао излеченога у светилишту и рекао му: „Види, постао си здрав и више не греши да ти се штогод горе не догоди”.

Кажу неки, да је Христос ово рекао, јер је касније овај ослабљени ударио Исуса пред првосвештеником Кајафом. Због тога је још тежу муку наследио од парализе, а то је огањ у којем ће вечно да се мучи, а не само тридесет осам година.

Још је тиме Христос показао да је овоме због греха дошла парализа. Али не бива свака болест због греха, него и због лоших навика, од преједања и лењости и много друго чега.

Када је сазнао да је Исус тај који га је излечио, излечени је то дојавио Јудејцима. Они се разгневише и тражаху Христа да га убију, јер је суботу нарушавао.

Христос је њима много говорио доказујући да је праведно и суботом чинити добра дела, јер Он који је рекао да се чува субота једнак са Оцем и како Отац чини тако исто и Он чини.

Нека је знано да је овај парализовани различит од онога којег Матеј описује, којег су спустили кроз кров у кућу и (да је оно друго чудо) што је Христос учинио болесноме и људима који су ономе болеснику помогли и који је чуо: „Опраштају ти се греси”.

Ово данашње чудо се догодило у Соломоновом трему и овај болесник није имао човека, како вели свето Еванђеље, а оздравио је и узео одар као и онај други.

Овај догађај се сада спомиње јер се догадио у времену Педесетнице као и догађаји са Самарјанком и са слепим.

Ради уверења Христовог васкрсења из мртвих празнујемо Тому и Мироносице пре Вазнесења. Ово време Педесетнице је различито од јеврејског, о чему Јован само укратко напомиње.

Твојом неизрецивом милошћу помилуј нас Христе Боже наш. Амин.